

[Karen Højte Jensen]

og overveje nye uddannelser. De erhvervsrettede uddannelser må være uhyre fleksible og omstillingslette under hensyn til de ofte hurtigt ændrede behov, også de behov, der måtte være geografisk bestemt.

Når dette om de faglige tilbud er sagt, vil jeg understrege, at almene tilbud af forskellig karakter, organiseret på mange forskellige måder, tilpasset de faglige, pædagogiske og sociale behov, er af afgørende betydning i et samfund i rivende udvikling. Det enkelte menneske må have en reel mulighed for at forbedre sin livskvalitet.

Det er vigtigt, at uddannelsessystemet tilrettelægges ud fra et individ- og frihedsorienteret synspunkt, således at det enkelte menneske selv kan vælge, på hvilken måde og i hvilket omfang det vil dygtiggøre sig. Uddannelses tilbuddene må have kvalitet og bredde og må præges af en sådan mangfoldighed indholdsmæssigt og i den måde, de organiseres og finansieres på, at de tilgodeser befolkningens brede behov.

Vi vil være positive under udvalgsarbejdet og vil her se på de enkelte punkter.

Sander (V):

Vi står her med et radikalt beslutningsforslag, der på mange måder er fyldt med positive elementer. Som hr. Ole Vig Jensen har gjort opmærksom på ved fremsættelsen, er det en naturlig fortsættelse af 9 punkts programmet for folkeskolen af 1969 og flerpunktsprogrammet for ungdomsuddannelserne for 3-4 år siden.

Vi kan tilslutte os intentionerne i dette forslag et langt stykke hen ad vejen, men når vi må tage et vist forbehold over for forslaget, skyldes det tanker om offentlig finansiering af uddannelsesgodtgørelsen, altså analogt med debatten om betalt frihed til uddannelse, som vi havde for et øjeblik siden. Vi er absolut opmærksomme på det værdifulde i folkeoplysningen, men i disse år kan vi altså ikke komme uden om de økonomiske forhold.

Voksenundervisningen skal have en stærk placering i 1980ernes uddannelsespolitik, og selv om vi af økonomiske grunde må tage et forbehold ved forhandlingen her i dag, så er vi fra venstres side fuldstændig klare over, at det er noget, vi må vende tilbage til.

Alice Faber (SF):

Som jeg var inde på ved behandlingen af de tidligere forslag, er vi enige med de radikale i de fleste af de ting, de skriver i deres 10 punkts program for voksenundervisning og folkeoplysning.

Vi har måske nok lidt problemer med ordvalget en gang imellem. Jeg tænkte på det, da fru Karen Højte Jensen snakkede om folkeligheden i dette beslutningsforslag kontra den »ikke-folkelighed«, der var i socialistisk folkepartis forslag og socialdemokratiets forslag. Det handler igen om ideologi, den måde, vi opfatter ordet folkelighed på.

Vi er meget enige med det radikale venstre i, at det skal være et decentralt mønster, hvor deltagere, undervisere og initiativtagere gives udstrakt frihed til at bestemme indhold og form, som der står. Det er meget vigtigt for, at folk overhovedet vil beskæftige sig med at tage en uddannelse, og det er meget vigtigt, at man laver det på den måde, som den gruppe, man henvender sig til, ønsker det. Vi kender det fra smågrupper, som har startet studiekredsinitiativer. Specielt fra kvindebevægelsen kender vi nogle initiativer, hvor man har fået nogle grupper med, som overhovedet ikke har beskæftiget sig med at læse en bestemt slags bøger, men i det øjeblik de er i en gruppe, hvor de er trygge og kender hinanden og selv har været med til at beslutte, hvad de skal beskæftige sig med, får de betydeligt mere ud af det. Der er ikke nogen tvivl om, at når man skal tilegne sig kundskaber, så betyder omgivelserne og de, man er sammen med, fantastisk meget.

Vi er selvfølgelig også meget enige i, at der skal ydes økonomisk støtte. Vi er ikke enige i, at det ikke er til alle. Det radikale venstre er mere beskedent, end vi er. Vi mener, det er vigtigt, at det er en del af det at være med i samfundet, at man får løn for at uddanne sig, for det har samfundet brug for. Det radikale venstre vil først og fremmest give økonomisk støtte til de lavestlønnede, og det kan vi selvfølgelig ikke være uenige i, hvis der ikke er nok penge, men vi ser altså helst, at der gives økonomisk støtte til alle.

Det radikale venstre vil prioritere dem med de korteste uddannelser. Undervisningsministeren var inde på, at vi er nogle stykker, der har en lidt nedladende holdning til de mennesker, der ikke har fået så lang en sko-